

Munkebo Kulturhus Musikgruppen Oasen

14. MARTS 2015

Mr. Swing King(o) var i byen.

Af Ove Eriksen

Der var dømt brede smil, vippende skosnuder og ”syng-med” stemning, da Kingo’s Swing Quartet gæstede Munkebo Kulturhus i lørdags.

Alene oplysningen om, at denne koncert – i modsætning til de normale to – ville blive delt op i 3 afdelinger, affødte latter i salen: ”Vi er blevet så gamle, at vi skal have 2 tissepauser undervejs”, fortalte orkestrets ”talsmand”, Kim Kingo.

Om det så var den helt rette forklaring eller om det blot var væskedepoterne, der skulle fyldes efter, får lov at stå hen i det uvisse.

Helt sikkert var i hvert fald, at samtlige 3 afdelinger (a 30 minutter) var fyldt med velkendt og velspillet swingmusik. Mange af de spillede numre hører ikke naturligt til i swingafdelingen, men et lille kækt arrangement gjorde, at de lød som om de var født til at være der.

På forhånd blev orkestret beskrevet som særdeles erfarent udi den ædle kunst at spille festlig og livsglad swingmusik. Og rygterne talte i den grad sandt. En håndfuld særdeles kompetente musikere med baggrund i mange andre orkestre, og som tilmed forstod at servere det hele med en god portion humor, der fordelte sig ligeligt over og under bæltestedet.

Kim Kingo

Gruppens stifter, Kim Kingo (trompet og vokal), har desuden været med til at grundlægge Odense Banden. Han var den, der bandt showet sammen med sine til tider bramfri udtalelser a la ”Vi er nogen her i bandet, der har ædt mere end vi har skidt”, med reference til sit eget rummelige korpus.

Den anden fremtrædende vokalist er bassisten, Mogens Westermarck, mens pianisten/keyboardspilleren, den lokale Gert Panch, så sit snit til at synge på et

enkelt nummer. Ved trommerne sad Niels Christian Restig, der lige som Kingo har været med til at grundlægge Odense Banden.

Sætlisten var nærmest ligeligt fordelt mellem dansk- og engelskprogede numre, startende med Erik Fiehns "Stil nu ind på de danske stationer", der blev lanceret allerede i 1930'erne af en af datidens croonere, Helge Rungwald. Melodien er sidenhen ganske ofte blevet anvendt som kending i flere af DRs programmer.

Men ellers var første afdeling mest fra engelske læber: klassikerne "All Of Me", som Frank Sinatra har gjort udødelig, og "Pennies From Heaven", bl.a. kendt med Bing Crosby (anstændigheden forbyder, at jeg gentager Kingos "undersættelse" af den sidstnævnte titel ☺). Desuden den lidt mindre kendte "Christoffer Columbus".

Et enkelt dansk indslag kom i form af Harry Jensen og Knud Pheiffers "Jeg vil bygge en verden", inden sættet sluttede med Charlie Chaplins eviggrønne "Smile".

Mogens Westermark

Var første del fortrinsvis på engelsk, kan det nok være, at det danske sprog tog revanche i anden, startende med sangen om "Kaj og Erling", som Kingo'erne netop (15.2.2015) har udsendt på cd.

Derfra gik det over stok og sten med et rigtigt "syng-med" potpourri, bestående af Knud Pheiffers "En lille pige i flade sko", "Hvis lille pige er du?" af Edvard Brinck og "Dumme gigolo" med dansk tekst af Alfred Holck. Potpourriet blev afsluttet med "Bye Bye Blackbird" af Henderson og Dixon.

Inden vi igen skulle til pause – som Kingo sagde: "Vi er aldrig kommet for sent til en pause" – fik vi endnu en klassiker fra Frank Sinatras repertoire, nemlig "Fly Me To The Moon" og John Mogensens ligeså klassiske "Sidder på et værtshus".

Og for balancens skyld var musikken og teksterne i sidste afdeling faktisk delt ligeligt mellem det danske og det engelske.

Gert Panch

Første nummer var instrumentalt og her oplevede Gert Panch på keyboardet sin stjernestund, da han førte os igennem Oscar Petersons smukke "Hymn To Freedom". En fornem præstation, der fortjent affødte langvarigt taktfast bifald.

Efter en lille dansk afdeling, "Når lygterne tændes" med dansk tekst af Meincke, "De 24 røvere" dansk tekst af Leo Mathiesen og Sven Gyldmarks "Susanne, Birgitte og Hanne", sluttede koncerten fornemt af i det engelske.

Først stod der "It's Only A Paper Moon" på sætlisten, og derefter gav Kim Kingo den på vokal i "What A Wonderful World", som mest er kendt fra Louis Armstrongs udgave. Kingos version lå et sted mellem LA og Tom Waitts, men måske havde en håndfuld mørk skosvæerte tippet præstationen til Armstrongs fordel ☺.

En stopfyldt sal ville naturligvis ikke lade orkesteret slippe så let, så efter taktfast, stående bifald, indvilgede de gæve spillemænd i at give os fem minutter mere "Give Me Five Minutes More".

En herlig koncert var slut, men det forlyder, at Kingo's kommer tilbage i slutningen af juni og der medbringer de skuespilleren Vigga Bro. Hold øje med hjemmesiden www.munkebo.dk, hvor der vil komme nyt så snart det foreligger.

Stor tak til Oasen for endnu en storartet koncertoplevelse og nu ser vi frem til sæsonens sidste, ordinære programpunkt, nemlig koncerten med Tamra Rosanes 8. maj 2015.